

De allerfleste landmandsfamilier er familier, der knokler ude i det hårde liv for at få hverdagen og pengene til at hænge sammen. Jeg forstår de landmænd og -koner, der ikke kan bære at blive hængt ud for at være miljøsvin, EU-svindlere, skattesnydere, dyremishandlere, spekulanter, og jeg ved ikke hvad. Udsagnene svarer ikke til virkeligheden for det meget store flertals vedkommende. Beklager.

Jeg mener, at Vandmiljøplan II i sig bærer et præg af mistillid til landbruget og af, at nu må man markere noget over for de folk. Det store flertal af vælgerne ved jo, at landmænd som ovenfor beskrevet er noget skidtfolk, og landmændene er jo, som det også er blevet konstateret af Venstres tidligere formand, så få, at man må satse på nogle andre.

Nu til lidt af substansen, for det er en meget stor mundfuld med mange tekniske kompleksiteter og også med enkelte tekniske uklarheder og vanskeligheder, som hr. Mejdahl specielt gjorde opmærksom på.

Vi kan gå ind for store dele af de tekniske tiltag, f.eks. med hensyn til de våde enge. Vi mener endda, at man kunne nå mere end planlagt på det område. Vi kan også gå ind for en udpegning af SFL-områder, og vi kan gå ind for skovrejsning, selv om det ikke er meget, det bidrager med i denne sammenhæng.

Men de skærpede harmonikrav, de skærpede krav til udnyttelsen af kvælstof i husdyrgødningen, kravene til bedre foderudnyttelse og en nedsættelse af den generelle kvælstofnorm er alvorlige indgreb, som uden tvivl er effektfulde for miljøet på lang sigt, men også mere økonomisk belastende, end de er opgjort til i planen. Vi tror på, at en sænkelse af N-tilførslen efter flere år vil påvirke udbyttet betydelig mere end her forudset.

Endelig synes vi godt om planen om efterafgrøder. Vi tror faktisk, det er et rigtig godt tiltag, hvor der kan hentes mere, men det er selvfølgelig også noget, der koster noget for landbruget.

Så har vi faktisk meget sympati for tiltagene i L 56, som måltrettet går på at beskytte grundvandet, hvor det skønnes nødvendigt. Vi mener dog, at det er urimeligt omfattende arealer, der opereres med. Helt i Kristeligt Folklepartis ånd opereres der her med en kompensation til de berørte landmænd for begrænsningen i deres dispositionsret, men kompensationen på 1.000 kr. pr. hektar må vist være for lille.

Lidt tilbage til L 55. De øgede harmonikrav vil fremme den i forvejen meget uheldige strukturudvikling hen imod stadig større enheder for de få. Vi må konstatere, at de få ofte er meget dygtige, og de bliver måske også hjulpet lidt for godt på vej af afskrivningsreglerne, men vi bevæger os stadig længere væk fra et landbrug med mange selvstændige. Næste generation har ikke kapital til at overtage mastodontbrugene, og de almindelige familier har ikke psykisk styrke til at modstå presset fra omverdenen.

Vi har megen sympati for Amtsrådsforeningens høringssvar med forslag om at lægge administrationen af genoprettelsen af våde enge ud til amterne. Vi tror faktisk, de er bedre til det end Skov- og Naturstyrelsen. De er vant til at tackle landmændene i deres områder, og de kender de geografiske forhold.

L 58, kontrol med kvælstofforbrug, ligner noget, som hører hjemme under Arbejdsministeriets ressort. Det er et fantastisk beskæftigelsesprojekt. Det er utroligt, hvad der skal sættes i gang for at kontrollere det giftige stof nitrat. Vi synes, det er helt hen i vejret. Vi kunne måske være gået med på, at der kunne mangle en bedre kontrol med gyllefordelingen på de enkelte ejendomme, for det ligger der faktisk ikke i denne kontrolordning. Plantedække er o.k., det har jeg været inde på. Der kan sikkert nås mere.

L 67, forslaget om afgift af kvælstof indeholdt i gødning, som ikke benyttes af gartneri- og landbrugserhvervet, har vi ikke noget imod, men det ville være lidt mere betryggende, hvis man, når man formulerede sig, kunne bestemme sig til, om man opererer med kilo handelsgødning, kilo N eller kilo gødning. Det kommer sådan lidt hulter til bulter.

De 500 mio. kr., som planen er vurderet til at ville koste landbruget, er uden tvivl skudt langt under målet. Vi vil fastholde vort forslag og krav om at yde landbruget kompensation for de 500 mio. kr. Vi begrunder det med, at planens nødvendighed er usikker, men i forsigtighedens tegn og i hele folkets interesse må hele folket også være med til at betale. Vi skal derfor have penge til landbruget eller andre imødekommelser med hensyn til planens indhold for at stemme for planen som helhed.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Ole M. Nielsen, at det er da godt, at Christian Christensen ikke kan høre den her tale. Det er lidt deprimerende at se, at